

১.৬. অসম নতুন বননীতি (New Forest Policy of Assam) :

১৯৮৮ চনৰ ২১ মাৰ্চত অসমৰ বিধান সভাত সেইসময়ৰ মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে এক নতুন বননীতি ঘোষণা কৰে। এই নতুন বননীতি অনুসৰি অসমৰ বনসমূহ বেদখলমুক্ত কৰাৰ উদ্দেশ্যে বহুতো পদক্ষেপ লোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰে। এই বননীতিৰ জৰিয়তে প্ৰকৃত স্থায়ী বাসিন্দাই যাতে স্থায়ী বাসিন্দাৰ প্ৰমাণ পত্ৰ তথা মাটিৰ পট্টা লাভ কৰে আৰু বনাঞ্চলৰ লোক হ'লেও যাতে বেংক আদি সংগঠনৰ পৰা ঋণ গ্ৰহণ, নগদ টকা জমাকৰণ আদি সুবিধাবোৰ পাব পাৰে, তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ যত্ন কৰা হয়। বনাঞ্চলৰ প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ অক্ষুন্ন বিখাৰ লগতে ভৱিষ্যতে যাতে অধিক উৎপাদন কৰিব পৰা যায় তাৰ প্ৰতিটো লক্ষ্য বিখা হয়। উন্নত আৰু ঠলুৱা জাতৰ গচ্ছবোৰে যাতে উচিত সংৰক্ষণ পায় তাৰ প্ৰতিটো এই বননীতিয়ে লক্ষ্য ৰাখে। ১৯৮৮ চনৰ নতুন বননীতিৰ মূল বৈশিষ্ট্য হ'ল—

(১) পাৰ্বত্য অঞ্চলত বনাঞ্চল সৃষ্টি আৰু জুমখেতি প্ৰথা যাতে নাইকীয়া

কৰি পাহাৰবোৰক ক্ষয়ীভৱনৰ পৰা বক্ষা কৰিব পৰা যায়, তাৰবাৰে জিলা পৰিষদসমূহৰ সক্রিয় সহযোগিতা বৃদ্ধি কৰাটো এই বননীতিৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্য।

(২) দ্বিতীয়তে, আমাৰ দেশত যিবিলাক গছ-গছনি ইতিমধ্যে দুলভ হৈ আহিছে, সিবিলাকক চিনাক্ত কৰি সিবিলাকৰ পুনৰ গছ পুলি উৎপাদন কৰা, উপযুক্ত সুবিধাজনক স্থানত ৰোপন কৰা আৰু সংৰক্ষণ কৰা।

(৩) থলুৱা জনসাধাৰণৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ প্রতি লক্ষ্য ৰাখি হাবি-বননিত উৎপাদিত গছ আৰু বন্য জীৱ-জন্মবোৰৰ দেশৰ ভিতৰত বা বাহিৰত আমদানি-বপুনি নিয়ন্ত্ৰণ কৰা।

(৪) অসমত এনে কিছুমান বনাঞ্চল আছে য'ত বিভিন্ন জীৱ-জন্মৰে নিৰাপদ আশ্রয় যেন অনুভৱ কৰে। এনে স্থানবোৰক যাতে অধিক নিৰাপদ আশ্রয় বুলি গণ্য কৰি একো-একোখন সংৰক্ষিত অভয়াৰণ্য হিচাপে ঘোষণা কৰিব পাৰি তাক সুনিশ্চিত কৰা।

(৫) দেশত কমেও 33.33 শতাংশ গছ-গছনিৰে আৱৰা বনাঞ্চল যাতে পাব পৰা যায় সেইয়া সুনিৰ্দিষ্ট কৰিবলৈ বনাঞ্চলত বে-আইনিভাৱে গছ কটা বন্ধ কৰা, বনাঞ্চলত থকা অজান-অবুজ পশুধন, চৰাই-চিৰিকতি, আদিৰ অন্যায়ভাৱে অপকাৰ কৰা, বধ কৰা আদিবোৰ বন্ধ কৰাৰ বাবে উপযুক্ত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা।

(৬) ৰাজহৰা মাটি যেনে-ৰাষ্ট্ৰৰ দুয়োপাৰে থকা, ৰাজহৰা স্থান যেনে-নামঘৰ, স্কুল, মছজিদ আদিত থকা ভূমিসমূহত পৰিকল্পিতভাৱে উন্নত মানদণ্ডৰ গছ পুলি ৰোপন কৰা আৰু সিবিলাকক সমাজৰ উন্নয়নৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰা।

(৭) “গছ থাকিলেহে মানুহ থাকিব”, “এজোপা গছ কাটিলে আৰু এজোপা ৰুবা” আদি শ্ৰেণীবোৰ যাতে মানুহৰ মাজত প্ৰচাৰ হয়, মানুহে হৃদয়ত এনে শ্ৰেণীবোৰ আকোৰালি লয় তাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা।

(৮) প্লাইটড আৰু কাঠফলা মিলসমূহকপ্ৰদান কৰা বিভিন্ন বেহাইৰ বিষয়ে নতুনকৈ ভাৱি চোৱা।

(৯) কাঠৰ ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰত থলুৱা ব্যৱসায়ী বিশেষকৈ জনজাতীয়লোকক বিশেষ সুবিধা প্ৰদান কৰা।

(১০) বনজ সম্পদৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি যিবোৰ উদ্যোগ-প্ৰতিষ্ঠান গঢ়ি উঠিছে সিবিলাকত কৰ্ম সংস্থাপনৰ সন্তাৱনীয়তা কিমান? এই উদ্যোগসমূহৰ জাতীয় জীৱনলৈ কিবা বৰঙনি আছেনে নাই, বন্যভূমি সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত এনে উদ্যোগৰ প্ৰাণিক প্ৰয়োজনীয়তা কিমান, এনে উদ্যোগৰ মূখ্য কায্যালয় কেনে স্থানত হোৱাটো বাঞ্ছনীয় ইত্যাদি দিশবোৰ নতুনকৈ নিৰ্দাৰণ কৰা।

(১১) সংৰক্ষিত বনাঞ্চলৰ ওচৰত বসবাস কৰা লোকক কি কি দিশত বিশেষ ৰেহাই প্ৰদান কৰাতো কল্যাণমূলক হ'ব তাক চিনাত্তকৰণ কৰা।

(১২) কাঠফলা কলবোৰ আৰু এই ব্যৱসায়টো যাতে সমবায় খণ্ডত সঠিক পথত দ্রুত উন্নয়নমূলক উদ্যোগ হিচাপে গঢ় লৈ উঠিছে তাৰ ব্যৱস্থা কৰা।

(১৩) বননি ভাগৰ অন্তর্গত, বালি, শিল, বোকামাটি, মাছ, বেত, খেৰণি আদি মহলবোৰ যাতে থলুৱা ব্যক্তিৰ হাতত পৰে আৰু সমাজৰ উন্নয়নৰ বাবে থলুৱা উপাদান হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰে তাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা।

(১৪) স্থানীয় নিৰনুৱা যুৱক-যুৱতীক স্থায়ী বা অস্থায়ী নিযুক্তিবোৰত নিযুক্তি প্ৰদান কৰা।

(১৫) সচাঁ অৰ্থত নিৰনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাটোও নতুন বননীতিৰ মূখ্য উদ্দেশ্য।

(১৬) বনাঞ্চলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ চলোৱা চোৰ আৰু অবৈধ কাৰ্য্যৰে বনাঞ্চল ধৰ্মস কৰিবলৈ যোৱা লোকক উপযুক্ত শাস্তি দিয়াটো বন বিভাগৰ প্ৰধান দায়িত্ব।